

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים בעניינים מינהליים

עע"מ 360/24

עע"מ 715/24

לפני :
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט ע' גרוסקופף

המערערות בעע"מ 360/24
והמשיבות 1-2 בעע"מ
715/24 :
1. הוועדה הבוחנת לפי חוק לשכת עורכי הדין
2. לשכת עורכי הדין בישראל

נ ג ד

המשיבים בעע"מ 360/23
והמערערים בעע"מ 715/23 :
1. מארון פארס ו-28 אח'

המשיבים :
2. אורית ממן וולף ו-9 אח'
3. אמנון אורן ו-46 אח'
4. יונס נארם
5. מאשה נאור

ערעורים על פסק דינו של בית המשפט לעניינים מינהליים
בירושלים בתיק עת"מ 1020-09-23 מיום 1.1.2024 שניתן
על ידי כב' השופט נמרוד פלקס

תאריך הישיבה :
כ"ט בשבט התשפ"ד (8.2.2024)

בשם המערערות בעע"מ
360/23 והמשיבות 1-2 בעע"מ
715/24 :
עו"ד מירית שלו ; עו"ד מאיה מאור

בשם המשיב 1 בעע"מ 360/24
והמערער 1 בעע"מ 715/24 :
עו"ד אורן טסלר ; עו"ד ערן לוי אגמי ; עו"ד אורן
זיגלר

בשם המשיב 2 בעע"מ 360/24
והמערער 2 בעע"מ 715/24 :
עו"ד אבי ויינרוט ; עו"ד אורן מגדיש

בשם המשיב 3 בעע"מ 360/24
והמערער 3 בעע"מ 715/24 :
עו"ד שי תורן

בשם המשיב 4 בעע"מ 360/24

והמערער 4 בעע"מ 715/24 :

אין התייצבות

בשם המשיבה 5 בעע"מ
360/24 והמערערת 5 בעע"מ
715/24 :

בעצמה

פסק-דין

נתייחס לכל אחד מהערעורים שלפנינו לגופו, ולאחר מכן נביע את עמדתנו ביחס לאופן הטיפול בעתירות ובערעורים מסוג זה לעתיד לבוא.

ענ"מ 360/24

1. המשיבים קיבלו את המלצת בית המשפט ולפיה ערעור המערערות (הוועדה הבוחנת לפי חוק לשכת עורכי הדין ולשכת עורכי הדין בישראל) יתקבל, כך שפסק דינו של בית משפט קמא בהתייחס לשאלה 24 לפסק הדין – יבוטל, ויש לראות את השאלה כמתייחסת לחלק הדיוני בבחינה.

2. עם זאת, וברוח האמור בעע"מ 3717/18 פרץ נ' הוועדה הבוחנת של לשכת עורכי הדין בישראל, פסקה 27 (10.6.2018) (להלן: עניין פרץ), ובהינתן שמועד הבחינה הבאה על סף דלתנו (12.2.2024) והנבחנים הסתמכו על פסק דינו של בית משפט קמא, אזי אין להחיל את תוצאת הערעור על המבחן נשוא הערעור.

יודגש כי לא לעולם חוסן, וכאמור בעניין פרץ, אין באמור לעיל כדי להקנות "חסינות" לפסק הדין של הערכאה הדיונית, ויתכן כי בעתיד, אם יתקבל ערעור המערערות, אזי על אף מועד בחינה קרוב לפסק הדין, תוצאת הערעור תחול על המבחן נשוא הערעור.

3. אין צו להוצאות בערכאה זו.

ענ"מ 715/24

4. בהמלצת בית המשפט חזרו בהם המערערים מערעורם, למעט המערער דוידוב (להלן: המערער), ומשכך, נתייחס בקצרה לערעור הנסב על שאלה מס' 2 בטופס הבחינה, בעניין התיישנות התביעה.

5. בית משפט זה חזר ושנה פעם אחר פעם כי אינו יושב כוועדת ערעורים עליונה והקריטריונים להתערבות הם על פי דיני המשפט המינהלי, ובעניין זה קיימת פסיקה עניפה (ראו, לדוגמה, ע"מ 6674/17 יונס אסד נ' לשכת עורכי הדין בישראל (3.12.2017); ע"מ 8281/18 לשכת עורכי הדין בישראל נ' פומס (11.12.2018)). לטעמנו, הערעור הנסב על נכונות התשובה אינו מצדיק התערבות בית משפט זה, ואין להסיק לענייננו מהתשובה לשאלה דומה לכאורה שהופיעה בבחינת ההסמכה שנערכה בשנת 2022.

אנו מאמצים אפוא את האמור בפסק דינו של בית משפט קמא לפיו "אף שקיים דמיון מסויים בין שתי השאלות, הרי, שעובדותיהן שונות. לפיכך, אין מקום ללמוד מהתשובה שנבחרה כנכונה לשאלה שנשאלה בבחינת ההסמכה שנערכה בשנת 2022, באשר לתקינות שיקולי הוועדה הבוחנת מושא ההליך דנן".

6. סוף דבר שהערעור נדחה. המערער ישא בהוצאות המשיבים בסך 5,000 ש"ח.

הנחיות לעתיד לבוא

7. אנו סבורים כי הגיעה העת לשים קץ לאירוע הדו-שנתי במסגרתו בית המשפט המחוזי, ולאחריו בית משפט זה, נדרש לשים עצמו בנעלי הוועדה הבוחנת בכתב לפי סעיף 40 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961 (להלן: הוועדה הבוחנת), ולבחון שאלות פרטניות מתוך בחינות ההסמכה של לשכת עורכי הדין (להלן: בחינות הלשכה), משל היו אלה מקרי אמת המובאים להכרעה שיפוטית. עם כל הרצון הטוב, ולעיתים גם הפיתוי המקצועי, אין זהו תפקידנו – לא ביחס לבחינות לשכת עורכי הדין; לא ביחס לבחינת רואי החשבון; לא ביחס לבחינות שמאי המקרקעין; לא ביחס לבחינות המהנדסים האזרחיים; לא ביחס לבחינות אחים ואחיות מוסמכים; ולא ביחס לאף בחינה מקצועית אחרת המתקיימת לפי דין.

8. הסמכות המקצועית המופקדת על התקנתן, העברתן ובדיקתן של בחינות הלשכה היא הוועדה הבוחנת, והביקורת השיפוטית על פעולתה של רשות מנהלית זו היא במשקפי המשפט המנהלי בלבד – דהיינו, הביקורת נועדה לברר האם נפל פגם מנהלי מוכר בפעולת הוועדה הבוחנת. עצם העובדה כי בית המשפט סבור שהתשובה הנכונה על שאלה כזו או אחרת שונה מזו שנקבעה על ידי הרשות המוסמכת אינה, כשלעצמה, עילה מנהלית להתערבות שיפוטית. בדומה, גם התרשמות כי ראוי היה לתת יותר זמן למענה על שאלה מסוימת; כי מדובר בשאלה אזוטרית; כי היה מקום לספק חומר נוסף

לצורך מענה עליה; כי אין היא מנוסחת בצורה טובה; כי יש לסווגה לחלק אחר של הבחינה; כי היא דומה לשאלה שנשאלה בעבר, וכיוצא בזה – כל אלה הם עניינים המהווים חלק משיקול הדעת המקצועי של הוועדה הבוחנת, וככאלה אינם מהווים, ככלל, עילה להתערבות שיפוטית. בהינתן האמור, איננו סבורים שיש מקום לריטואל הקבוע לו אנו עדים בשנים האחרונות של פניה לביקורת שיפוטית על שאלות פרטניות בבחינות הלשכה. לפיכך, יש, ככלל, לדחות עתירות מסוג זה ללא דיון לגופן של השאלות השונות, כשם שבוודאי היינו נוהגים אילו היה מתפתח נוהג דומה ביחס לבחינות ההסמכה של שמאי המקרקעין, רואי החשבון או האחים והאחיות.

9. נוכח האמור, מן הראוי שלהבא עתירות מסוג זה ידחו, ככלל, מלכתחילה, וללא כל דיון לגופן של הטענות בעניין השאלות הפרטניות.

ניתן היום, ב' באדר א' התשפ"ד (11.2.2024).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט